

ER DET MIT HJEM?

Illustreret af Yeji Yun
Skrevet af Sean Henrik Moore

En nat på et værelse – ikke så langt fra hvor du bor – blev en lille pige vækket af en underlig lyd.

Den lille pige blev meget
overrasket, da hun så en lille
mus, der var ved at flytte ind i
væggen på hendes værelse.

"Hvad laver du, lille mus?"
spurgte pigén. "Du kan ikke bo
her. Det her er mit hjem!"

"Nej, det her er ikke dit hjem.

Dit hjem er da meget større,"
sagde musen.

"Større?" tænkte den lille
pige. "Kan det virkelig passe?"

Den lille pige løb ud i køkkenet,
hvor hun mødte sin kat, Mismiav.

"Er det her hus ikke mit hjem?"
spurgte pigen.

"Neej," miavede Mismiav.
"Dit hjem er meget større."

Ude i haven blæste det så meget, at den lille pige måtte råbe, for at træerne kunne høre hende. "ER DET HER MIT HJEM?"

"NEEEJ," svarede et af træerne. "DIT HJEM ER MEGET STØRRE."

"Wow," tænkte den lille pige. "Gad vide, hvor stort mit hjem så er."

Pigen gik videre ned til byens torv.
På torvet var der en masse duer, der prøvede
at gemme sig for den silende regn.
Pigen spurgte en af duerne: "Er den her by
mit hjem?"

"Nej," sagde den mest våde due. "Dit hjem er
meget større." Og så nøs den. "AAATJU!"

"Nej," sagde alle fårene på én gang.
"Dit hjem er meget større."

Pigen gik ud af byen og langt ud på landet, hvor nogle får gik
og græssede efter en lang dag i varmen.
"Er det her mit hjem?" spurgte hun.

Den lille pige gik og gik, indtil hun nåede til regnskoven. Inde i regnskoven summede myggene omkring hende. "Lad, som om du er hjemme," summede en af dem – den kunne ikke vente med at komme til at stikke hende.

"Nej tak, hr. Myg. Jeg håber virkelig, at mit hjem er større end regnskoven," sagde den lille pige høfligt og gik hurtigt videre.

Den lille pige klatrede op på et bjerg for at finde noget, der var større. Oppe på toppen så hun en sneleopard, der prøvede at gemme sig i den smule sne, der var tilbage.

“Er det her store bjerg mit hjem?” spurgte hun.
“Nej,” hviskede sneleoparden. “Dit hjem er meget større.”

Ude i ørkenen satte den lille, trætte pige sig på en sten ved siden af en slags firben.

“Er det her dit hjem?” spurgte hun.

“Jeg har boet her meget længe, men nu er jeg nødt til at flytte til et sted, hvor der er mere vand,” sagde det firben-agtige dyr. Så spurgte dyret:

“Hvor er dit hjem?”

“Jeg ved det ikke,” svarede pigen.

"Hov! Hvor blev du af?"
sagde den lille pige.

"Jeg er her stadig.
Jeg er en kamæleon,"
sagde kamæleonen.

Da hun kom ud af ørkenen, sejlede den lille pige langt ud på havet, hvor hun mødte en sulten hval.

"Hej, hval," sagde den lille pige.

"Hej, lille pige," sagde hvalen.

"Er det her hav mit hjem?" spurgte pigen.

"Nej," svarede hvalen.
"Dit hjem er meget, meget større."

Den lille pige kunne slet ikke forestille sig noget, der var større end havet.

"Så hun gik hele ..."

... den lange, lange vej ...

... tilbage.

Og da hun endelig nåede
hjem på sit værelse, var
hun lidt ked af det.

“Jeg har været overalt, og jeg har stadig ikke fundet mit hjem,” sagde den lille pige til musen.

“Jo, du har!” sagde musen.
“For dit hjem er ikke kun dit værelse eller dit hus.

Det er ikke engang kun det land, du lever i.
Det er meget større.

Dit hjem er hele den store verden – og verden er alles hjem.
Og vi skal være gode ved verden, så den bliver ved med at være et smukt sted, hvor vi allesammen kan være.”

Den lille pige nikkede og slukkede sin lampe. Hun lå i mørket og tænkte på alle de fantastiske dyr og planter, hun delte sit store hjem med. Og hun vidste, hvad hun skulle.

Og det gør du også – giv dit store hjem den kærlighed, det fortjener.

LOVE
YOUR
HOME

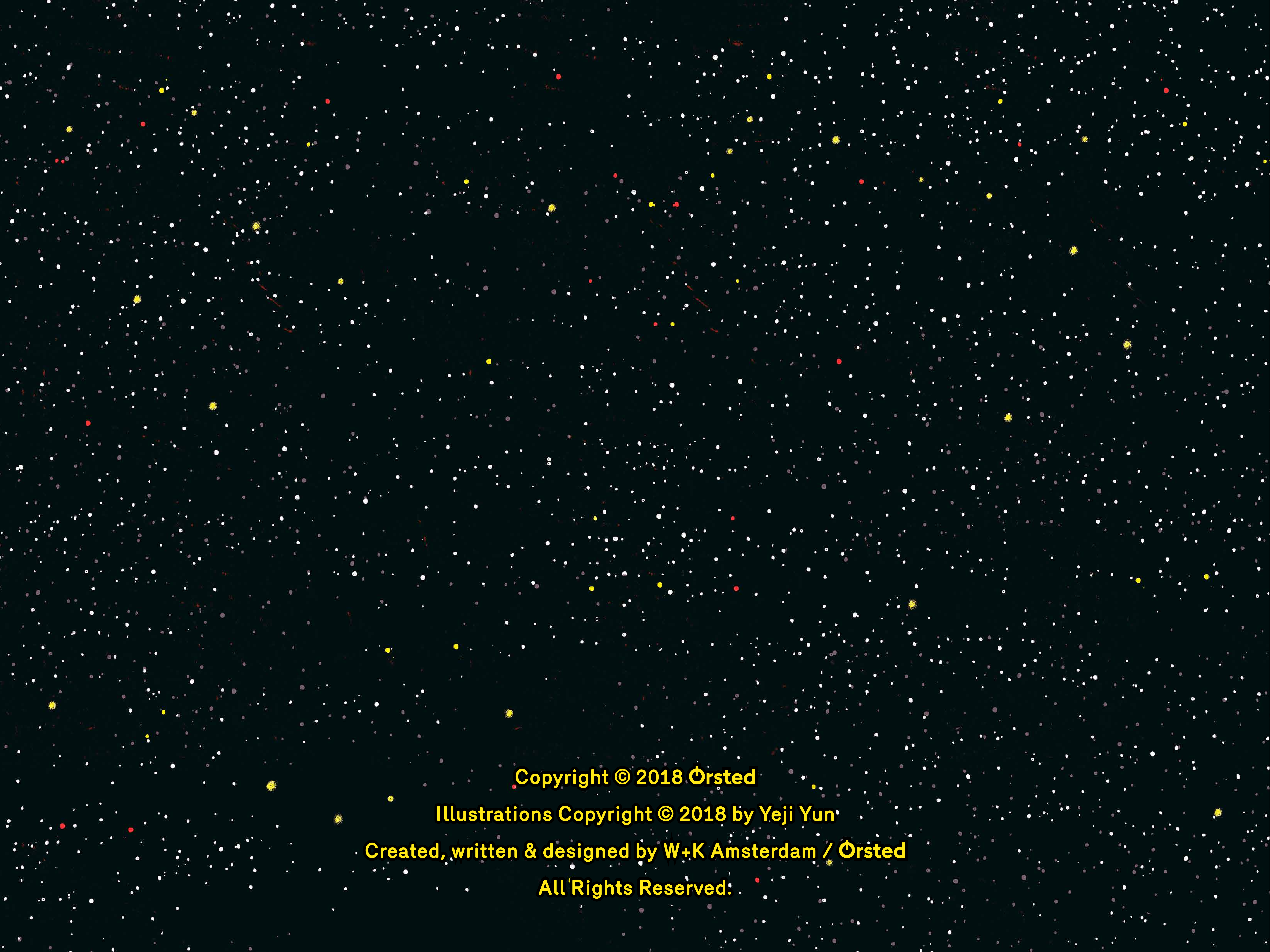

Hej med dig! Vores fælles hjem er et fantastisk sted.
Men vi mennesker skal huske at være gode mod verden,
så den bliver ved med at være et dejligt sted.

Mens du læste bogen om den lille piges rejse,
er jeg sikker på, at du lagde mærke til, at det regnede
voldsomt, at vejret blev varmere, at sneen smeltede,
og at havet var forurennet.

Der er stadig håb for vores fælles hjem.
Vi skal bare passe bedre på det. Det er ikke så svært.
Og du har allerede lært, at noget af det allervigtigste
er at passe på og elske vores hjem, Jorden.
Det er godt for alle. For dig, mig og alle planter og dyr
– og for den lille pige, som lige er faldet i søvn.

Godnat!

Copyright © 2018 Orsted

Illustrations Copyright © 2018 by Yeji Yun

Created, written & designed by W+K Amsterdam / Orsted

All Rights Reserved.